

A KÜLÜGYI ÉS A HONVÉDELMI BIZOTTSÁG EGYÜTTES JELENTÉSE A JUGOSZLÁVIAI FEGYVERELADÁSOKRÓL –1991. FEBRUÁR 12.

KÖVÉR LÁSZLÓ, DR. (FIDESZ) Előzetesen bejelentem, hogy a tisztelt Országgyűlés megkímélhette volna magát ettől az indoklástól, amennyiben a vitát, úgymond a nemzet érdekének figyelembe vevése mellett sem zárja le. Ennek ellenére kénytelen vagyok elmondani azt, amit egyébként a vitában mondtam volna el.

Mindenekelőtt bejelentem – aki nem tudná, mindenekelőtt Dénes Jánosnak –, hogy engem Pápa és környéke választói küldtek, ez Veszprém megye, Magyarország jelenlegi területe. Másfelől pedig úgy veszem észre sajnálatos módon, hogy ennek az indítványnak, amelyet benyújtottam, az indokltsága ma erősebb, mint ezelőtt egy héttel, és erősebb, mint néhány órával ezelőtt, amikor ezt a vitát megkezdtük. Egyfelől vannak kétségtelen tények, amelyeket senki sem tagad, nevezetesen, hogy Magyarország viszonya déli szomszédunkkal jelentősen megromlott. Másfelől vannak olyan tények, amelyeket szintén senki nem tagad, hogy Jugoszláviába történtek fegyvereladások.

A kormánykoalíció képviselőinek többsége, mint ahogyan ez kiderült, a következőképpen interpretálja a dolgokat, ha jól értettem: ezek tények, azonban a tények között semmiféle reális kapcsolat nincs, vagyis e rutinjellegű és kis tételt érintő fegyverszállítások Jugoszláviába történő szállítása nem indokolja a két ország közötti kapcsolat megromlását. Ha ez a kapcsolat mégis megromlott, akkor ennek oka – ez, kérem tisztelettel, itt is és a sajtóban is, máshol, bizottsági üléseken is elhangzott – egyfelől a magyar ellenzék, másfelől a magyar és a jugoszláv sajtó, harmadrészt pedig a jugoszlávok, egész pontosan a szerbek vagy a szövetségi kormány, ahogy tetszik.

Felteszem a kérdést, tisztelt uraim, ha ég a ház, akkor ki a felelős, a gyújtogató vagy pedig az, aki a tűzoltóért kiabál (zaj) mert ha jól értettem önöket az itt elhangzottak alapján, akkor önök az utóbbit tartják felelősnek az ügyekért. (A FIDESZ padsoraiban taps.) Tisztelt Ház, tudjuk a magunk részéről, hiszen a miniszterelnök úr elégszer elmondta már, hogy az ellenzék természetrajzához tartozik, hogy belekapaszkodjon minden kormányzati hibába és ezt kihasználva – elég sűrűn van erre módja, sajnos – támadja a Kormányt. Ez így igaz, valóban az ellenzék természetrajzához tartozik. Azonban hibás következtetésre jutnak önök, tisztelt hölgyeim és uraim a túloldalt, ha ebből azt vonják le, hogy a nemzet iránti felelősségtől joguk van lerázni minden kritikát – már bocsánatot kérek a hasonlatért –, mint a kutya a vizet magukról, ami ezen az oldalon elhangzik önökkel szemben. Ugyanis a kormánypártok természetrajza is létezik, ehhez pedig ez a magatartás tartozik hozzá. Nekem ezzel sincs semmi bajom mindaddig, amíg túlságosan nem élnek bele magukat ebbe a szerepükbe a tisztelt felek, márpedig önök, tisztelt szemben lévő képviselőtársak, úgy veszem észre, halálosan komolyan gondolják, amit mondanak. És ez engem az esetben megriaszt, be kell hogy valljam. (Zaj.) (Az elnök közbeszólása: hagyjuk az előadónak az indoklását elmondani.) (Orbán Viktor közbeszólása: Türelem, uraim!) Ugyancsak tudomásul vettük, és örömmel vettük tudomásul miniszterelnök úr tv-nyilatkozatából azon megállapítását, mely szerint ő nem az alvilágból tanulta a politikát. Ennek örülünk, és azt kell hogy mondjam, én a magam részéről nem tudom, hogy mely politikai erőktől, mely politikusoktól különbözteti ez meg őt, illetve a kormánypártokat, azt tudom, hogy tőlünk biztosan nem. Ahol mi tanultuk vagy mi is szeretnénk tanulni a politikát, ahonnan tapasztalatokat szeretnénk ellesni a demokratikus hatalomgyakorlásra nézve, ott az a szokás, ha valamely politikai hibára, bakira, felelőtlenségre fény derül, ott annak levonják a személyes konzekvenciáit. (A FIDESZ

padsoraiban taps.) Nem hagyják, hogy politikusok, mint elefánt a porcelánboltban forogjanak hónapokon keresztül, felmérhetetlen kárt okozva ezzel a nemzetnek. (FIDESZ, SZDSZ padsoraiban taps.)

Szeretném azt is megjegyezni és emlékeztetni önöket arra, hogy nagyon sokan a Kádár-rendszer alapvető sajátosságainak tekintették a kollektív felelőtlenséget. A kollektív felelőtlenség rendszereként emlegették ezt. Most uraim, Kónya Imre a régi rendszer és az új rendszer összevetésében egy momentumot kifejejtett, valóban különbség van az újabban felépülő és a régi rendszer között, de ez már nem a kollektív, hanem az egyéni felelőtlenség rendszere. Itt ma már tetten érhető, szerencsére kideríthető, illetve kideríthető lenne, ha önök módot adnának rá, hogy kik miben hibáztak, de a felelősségrevonás, mint ahogy eddig is, a felelősség érvényesítése ezen túl is el fog maradni, ebben nekem nincs kétségem. *(Bal oldalon taps.)*

Végül szeretném azt kérni – egy előttem szóló képviselőtársam gondolatát megismételve –, ha valóban nincs takargatnivalója a Kormánynak, ha valóban nem történt semmi, csupán jelentéktelen bakik történtek, akkor azt gondolom, önöknek nincs más választásuk, minthogy az általam, vagy akár a szabad demokrata képviselőtársam által javasolt ad hoc vizsgálóbizottság felállítása mellett szavazni, amely ezeket a nem létező hibákat levonható módon tisztázza.

Végezetül legutolsó mondatként: kétségtelen, hogy az ellenzéknek az a funkciója, hogy tükröt tartson a kormánypártok elé, és még az a svindli is belefér a dologba, hogy az a tükör görbe tükör. *(Hangzavar; közbeszólásra:)* Köszönöm. Én viszont értettem, amit mondott Tamás Gáspár Miklósról. Azonban ha önök ebben a tükörben bibircsókákat vesznek észre az arcukon, akkor először tapogassák meg az arcukat, mielőtt a tükröt összetörik. Köszönöm szépen. *(A FIDESZ és az SZDSZ padsoraiban taps.)*